

500.000 kr. om året, og indfører man et system med 15 pct. egenbetaling, som forslaget lægger op til, vil det koste 15 pct. af 500.000 kr. Det er 75.000 kr. om året, og omregnet på månedsbasis er det godt 6.000 kr. om måneden. Sværere er det regnestykke ikke.

Men det afgørende er jo, at jeg ikke støtter forslaget, og jeg synes nok, man skal være kommet meget sent i seng, hvis det ikke er gået op for én på dette tidspunkt af debatten. Jeg støtter ikke forslaget. Jeg advarer tværtimod imod, at man indfører brugerbetaling i den skala.

Jeg noterede mig også, at hr. Tom Behnke var glad for, at han ikke var medforslagsstiller, og det synes jeg karakteriserer en god forskel mellem Dansk Folkeparti og Fremskridtspartiet: Fremskridtspartiet siger, at man ikke støtter denne grad af egenbetaling, i modsætning til Dansk Folkeparti, der siger, at man gerne vil støtte det. Jeg synes, det karakteriserer en forskel mellem to partier i dansk politik, som det har været interessant at få frem i dagens debat.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg skal ikke blande mig så meget i den sidste diskussion, men som jeg hørte det nede fra bageste række – og det kan hr. Tom Behnke jo så bekræfte – synes jeg, hr. Tom Behnke sagde, at han gerne ville have været medforslagsstiller. Det var, hvad jeg hørte nede fra de bageste pladser, så hr. Villy Søvndal skulle nok prøve at høre efter i det hele taget.

Og så vil jeg godt spørge hr. Villy Søvndal: Hvis der nu var fuld refusion, kunne hr. Villy Søvndal så ikke støtte forslaget? Så var vi måske nogle stykker, der kunne lægge lidt pres på Venstre og De Konservative for at få fuld refusion og derudover det frie valg.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Jeg sagde i min ordførertale, at Fremskridtspartiet gerne ville have været medforslagsstiller af forslaget, men vores krav ville i så fald have været, at de 85 pct. blev lavet om til 100 pct. for at imødekomme hr. Villy Søvndals ønsker. Havde vi været medforslagsstillere, havde der måske stået 100 pct., og havde der gjort det, kan jeg forstå på hr. Villy Søvndal, at så ville SF have stemt for forslaget. Men nu kommer hr. Villy Søvndal herop efter en længere debat på korte bemærkninger og siger, at det ville SF ikke alligevel, for der var også nogle andre ting, som vi

ikke har hørt så meget om i dag, fordi debatten mere har kørt på, om der skulle stå 85 pct. eller 100 pct. Men skulle vi have været medforslagsstillere, havde vores krav været, at man kunne få 100 pct. af kommunens egne udgifter refunderet fra kommunen.

Else Winther Andersen (V):

Jeg vil gerne starte med at sige tak for den debat, der har været om dette beslutningsforslag om frit valg af plejehjem.

Det har været nødvendigt at få denne debat, fordi det er blevet sådan, at al ældreomsorg er blevet offentlig og helst skal være ens, og det er en fejlopfattelse. Vi bliver jo nu engang ikke ens, fordi vi bliver 67 år. Vi er forskellige mennesker med forskellige behov og forskellige ressourcer og ikke en ensartet masse. Det er den grundlæggende baggrund for, at Venstre ønsker en større fleksibilitet og en større valgfrihed for de ældre, og det kan vi rent faktisk opnå med dette beslutningsforslag.

Vi kan sådan set sige, at det her er en fortsættelse af det, vi gjorde, da vi i 1991 ophævede stavnsbåndet for de ældre, så de nu kunne flytte til den kommune, hvor deres familie boede, og tage ophold på et plejehjem dér, selv om de havde plads på et plejehjem i deres egen kommune. Det betød virkelig en højnelse af de ældres valgfrihed og en større livskvalitet for dem, og vi kan sige, at dette forslag er en fortsættelse af det, vi gjorde dengang: Vi giver de ældre en valgfrihed til selv at få pengene og selv bestemme, hvilket plejehjem de gerne vil bo på.

I et svar på en kort bemærkning har jeg været inde på, hvorfor vi har valgt friskolemodellen. Det skyldes bl.a., at når man selv er med til at betale for sine ting, føler man som beboer, at man også får en større indflydelse på opholdet på plejehjemmet, og at det er ens eget hjem. Det ligger også i forlængelse af det, vi vedtog i bred enighed her i Folketinget om ældreråd, som gav de ældre større medansvar for deres egen situation.

Det, vi gerne vil, er at bryde det offentlige monopol på at passe og pleje. Vi vil gerne lægge ansvaret ud til de ældre, fordi vi i stigende grad oplever, at de ældre er utilfredse med den hjælp, de får. De føler, den er for ensrettet, og de vil gerne tage pengene med derhen, hvor de gerne selv vil hen. Vi tror i øvrigt også, at nogen konkurrence vil være gavnlig her, for det vil ikke alene presse det offentlige. Det bliver ikke bare et spørgsmål om, at de offentligt ansatte nu skal